

Jarosław Dobkowski

## AUTOREFERAT

### przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych

#### I. Wykształcenie i podnoszenie kwalifikacji naukowych

Uczelnia (od – do)	Stopień naukowy lub otrzymany dyplom/świadectwo ukończenia
Uniwersytet Szczeciński 2000 – 2006	doktor nauk prawnych w zakresie prawa administracyjnego nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji, tytuł rozprawy doktorskiej: <i>Pozycja prawnoustrojowa służb, inspekcji i straży, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki Policji</i> , promotor: prof. zw. dr hab. Janusz Sługocki
Uniwersytet Jagielloński 2008	półroczny staż naukowo-dydaktyczny <i>post-doctoral</i> w Katedrze Prawa Administracyjnego na Wydziale Prawa i Administracji
Uniwersytet Łódzki 2012 – 2013	dwusemestralne studia podyplomowe <i>Kontrola jakości stosowania prawa przez organy samorządu terytorialnego</i> – ocena końcowa: bardzo dobry, tytuł pracy podyplomowej: <i>Rozłożenie na raty opłaty adiacenckiej</i> , promotor: dr hab. Małgorzata B. Stahl, prof. UŁ, Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie 2001 – 2002	magister prawa – ocena końcowa: bardzo dobry, tytuł pracy magisterskiej: <i>Policja jako funkcja administracji publicznej</i> , promotor: dr hab. Wincenty Bednarek, prof. UWM; studia magisterskie uzupełniające, kierunek: prawo, Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie 1998 – 1999	magister administracji – ocena końcowa: bardzo dobry, tytuł pracy magisterskiej: <i>Komenda powiatowa (miejska) Policji. Organizacja i zakres działania</i> , promotor: dr hab. Wincenty Bednarek, prof. UWM; studia magisterskie uzupełniające, kierunek: administracja, Wydział Zarządzania i Administracji
Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Olsztynie 1995 – 1998	licencjat administracji – ocena końcowa: bardzo dobry, tytuł pracy licencjackiej: <i>Prawne podstawy, organizacja i zakres działania wybranych organów administracji specjalnej</i> , promotor: dr hab. Wincenty Bednarek, prof. WSP; studia licencjackie, kierunek: administracja, Wydział Humanistyczny

## II. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

Po ukończeniu studiów magisterskich na kierunku administracja, dnia 10 grudnia 1999 r. zostałem mianowany asystentem w Zakładzie Prawa Administracyjnego na Wydziale Zarządzania i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Następnie ukończyłem w 2002 r. studia prawnicze. W związku z uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk prawnych od dnia 1 maja 2006 r. zostałem przeszerogowany na stanowisko adiunkta w Katedrze Prawa Administracyjnego i Nauki o Administracji na Wydziale Prawa i Administracji UWM w Olsztynie. Na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie, który jest moim podstawowym miejscem pracy w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, jestem zatrudniony do dnia dzisiejszego.

W latach 2006-2012 dodatkowo pracowałem na stanowisku adiunkta na podstawie umowy o pracę w Zakładzie Prawa Administracyjnego i Postępowania Administracyjnego na Wydziale Prawa i Administracji Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy.

## III. Wskazanie osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.)

Jako osiągnięcie naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktorskiego, stanowiące – w moim przekonaniu – znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej przedstawiam **monografię**: *Administracyjnoprawne stosunki łączące Policję z samorządem terytorialnym* (Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2013, ss. 344). Opracowanie to powstało w ramach realizacji projektu badawczego Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego ozn. N N110 018838.

Praca jest poświęcona jednemu z ważniejszych problemów wymagających bliższego oświetlenia teoretycznego ze strony nauki prawa administracyjnego – analizie stanu normatywnego stosunków zachodzących pomiędzy Policją i samorządem terytorialnym. Jest to – w mojej ocenie – istotne zagadnienie naukowe. Panujące dotychczas skomplikowane i wielowątkowe relacje pomiędzy tymi podmiotami są bowiem powszechnie w praktyce i doktrynie prawniczej krytykowane, a co najmniej uznawane za kontrowersyjne, zaś same normy prawne je regulujące uchodzą w *communis opinio* za nieżyciowe.

Celem pracy było przedstawienie pozycji prawnej Policji wobec samorządu terytorialnego w świetle obowiązujących przepisów prawa, a głównie tych aktów normatywnych, które są zaliczane do źródeł prawa administracyjnego. Dążenie do relatywnej całościowego i wyczerpującego ujęcia problematyki nakazywało sięgać także do przepisów związkowych pochodzących z innych gałęzi prawa. Niemniej zasadniczy nacisk został położony na analizę norm i instytucji prawa administracyjnego, pozostałe regulacje były natomiast ujmowane uzupełniająco i posiłkowo. Wśród wykorzystanych materiałów znajduje się także adekwatne orzecznictwo sądowe i akty praktyki

administracyjnej oraz literatura przedmiotu – dość obfita, ale cząstkowa, rozproszona i w dużej mierze przyczynkowa.

Do przedstawienia pozycji prawnej Policji wobec samorządu terytorialnego zastosowałem terminologię funkcjonującą w teorii polskiego prawa administracyjnego. Poszczególnych kategorii starałem się używać w znaczeniu powszechnie przyjmowanym w części ogólnej prawa administracyjnego. Dlatego też – poza nielicznymi wyjątkami – nie dookreślałem ich treści. Zastosowana siatka pojęciowa składa się jednak nie tylko z konwencjonalnych wyrażeń języka prawniczego, ale także z dość sztywnych zwrotów i sformułowań języka prawnego. Tych ostatnich starałem się używać w znaczeniu nadanym im przez obowiązujące przepisy prawa.

Praca poświęcona jest istotnym problemom z zakresu nauki prawa administracyjnego i miała przez to z założenia charakter teoretycznoprawny. Zagadnienie stosunku Policji do samorządu terytorialnego było jednak rozpatrywane w celach badawczych w dwóch aspektach: głównie normatywnym, ale i po części faktycznym (realnym). W rzeczywistości te aspekty są ze sobą ściśle związane i trudno je rozdzielić. W ramach analiz dogmatycznoprawnych obowiązujące przepisy były zatem systematyzowane, a ich treść była odnajdywana i wyjaśniana za pomocą klasycznych metod wykładni prawa. Materia normatywna była także w wielu zakresach konfrontowana przede wszystkim z ustaleniami teorii, a w mniejszym stopniu – praktyki.

Punktem odniesienia nie była jednak perspektywa historyczna. Przedstawienie genezy i prawnego kształtowania się poszczególnych instytucji zostało ograniczone do niezbędnego minimum. Uwaga została skoncentrowana na zagadnieniach występujących w polskim porządku prawnym. Dążenie do kompleksowości opisu nakazywało jednak choćby syntetyczne odniesienie się do aspektu europejskiego i porównawczego.

Opracowanie ma charakter bardziej analityczny i deskrypcyjny aniżeli problemowy i redukcyjny. Jest to spowodowane okolicznością obiektywną, tzn. charakterem uprawnień samorządu terytorialnego względem Policji. Wobec braku ogólnych reguł uprawnienia te cechują się wyjątkowością.

Punktem wyjścia było założenie, że mimo istnienia formalnej odrębności i niezależności Policji od samorządu terytorialnego, ich zakresy działania w sprawach ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego co najmniej krzyżują się, a podmioty te pozostają do siebie w stosunku zależności funkcjonalnych i więzi pozaorganizacyjnych. Należało zatem ustalić charakter prawny tych stosunków i starać się je dookreślić. Można było wykreować jakieś nowe – nieznane nauce prawa administracyjnego – pojęcie. Można też było jako pojęcie-narzędzie mające zobrazować wzajemne stosunki i związki prawne wybrać kategorię „współdziałanie”. Niemniej pojęcie relacji jest szersze niż pojęcie współdziałania. Bliskoznaczone terminy to „współpraca – kooperacja” (pozytywna i negatywna) oraz „wpływ” (oddziaływanie) o charakterze mieszanym: nadzorczo-kontrolnym i koordynacyjnym, a także „pomoc” i „wsparcie”. Wszystkie te kategorie pojęciowe i odniesienia stanowiły istotny przedmiot badań w analizie i ocenie stanu prawnego w zakresie pozycji prawnej Policji wobec samorządu terytorialnego.

Celem pracy była nie tylko opisowa charakterystyka pozycji prawnej Policji wobec samorządu terytorialnego w Polsce, ale także konceptualizacja, klasyfikacja i ustalenie treści wyróżnionych relacji. Istotną wydawała się także odpowiedź na pytanie, czy określone przez przepisy prawa stosunki zachodzące pomiędzy Policją a samorządem terytorialnym spełniają swoje funkcje. Moim zamiarem było także uwypuklenie aspektów związanych z ustaleniem, w jakim stopniu w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego przejawia się demokratyzm.

Uczynienie adekwatnych norm prawnych bardziej czytelnymi i precyzyjnymi to nie tylko sprawa prawników stosujących prawo, ale także istotny problem społeczny wynikający z ról, jakie pełnią w życiu publicznym samorząd terytorialny oraz Policja. W interesie społecznym pozostaje jasne określenie zakresu działalności wspólnej oraz rzeczywistej i pożądanej treści relacji zachodzących pomiędzy tymi podmiotami, co wpływa na ugruntowanie ich pozycji prawnej i społecznej względem siebie.

Rozdział pierwszy został poświęcony określeniu zakresu działalności wspólnej Policji i samorządu terytorialnego. Na tle pojęcia bezpieczeństwa i porządku publicznego analizowałem kwestię zbieżności zakresu działania Policji i samorządu terytorialnego. Starłem się też odpowiedzieć na pytanie, czy zbieżność ta ma charakter pozorny, czy rzeczywisty, a także ustalić, na ile zakresy działania Policji i samorządu terytorialnego krzyżują się lub nakładają na siebie. W dalszej części omówiłem charakter prawny i organizację Policji w celu ustalenia, kto jest w rzeczywistości stroną zachodzących relacji. Na koniec przedstawiłem rolę samorządu terytorialnego w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego i pozycję prawnoustrojową w całym systemie administracji bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Analizując formy i zakres oddziaływania samorządu terytorialnego na pracę Policji – będące przedmiotem rozdziału drugiego – w pierwszej kolejności skupiłem uwagę na uprawnieniach organów ustrojowych samorządu terytorialnego względem Policji. Na kanwie obowiązujących przepisów prawa dokonałem rozróżnienia pomiędzy władzą administracji ogólnej i zespoleniem w administracji publicznej, określiłem zakres kompetencji organów samorządowych sprawujących władzę administracji ogólnej w stosunku do Policji oraz odrębnie przedstawiłem zwierzchnictwo starosty nad Policją.

Rozdział trzeci poświęcony został współpracy Policji z samorządem terytorialnym. Wyróżniona została kategoria administracji samorządowej i określony zakres jej współpracy z Policją oraz przedstawiono współpracę organu jednostki samorządu terytorialnego i organu Policji w postępowaniu administracyjnym. Przedmiotem rozważań była także pomoc i asysta Policji udzielana organom samorządu terytorialnego oraz sygnalizacja uchybień w działalności instytucji samorządowej.

Wspomaganie Policji przez samorząd terytorialny to zasadnicza treść rozdziału czwartego. Obejmuje ona zasady udzielania przez samorząd terytorialny pomocy Policji, a także kwestie wsparcia finansowego i rzeczowego Policji oraz innych form wspomagania Policji przez samorząd.

Omawiając w rozdziale piątym współdziałanie Policji z samorządem terytorialnym, skonfrontowałem wyniki badań: dogmatycznoprawnej analizy przepisów prawnych dotyczących współpracy z ustaleniami nauki prawa administracyjnego odnoszą-

cymi się do niewładczych form działania administracji publicznej i zasad nauki administracji w zakresie współdziałania. Określiłem także podstawy, charakter prawny i zakres przedmiotowy, w tym formy i metody współdziałania Policji z samorządem terytorialnym.

Kolejny, szósty rozdział traktuje o powiązaniach Policji ze strażami gminnymi. Obok spraw opiniowania przez Policję utworzenia i rozwiązania straży gminnej oraz zatrudnienia jej komendanta, skoncentrowałem się na wykonywaniu przez Policję nadzoru nad strażami, a także na analizie zasad współpracy oraz współdziałania Policji i straży gminnych.

Ostatni rozdział, uzupełniający studia nad polskim prawem administracyjnym, poświęciłem omówieniu pozycji prawnej Policji wobec samorządu terytorialnego w kontekście europejskim i porównawczym. Zostały tam poczynione uwagi na temat relacji zachodzących w świetle standardów europejskich oraz przyczynki do oceny niektórych rozwiązań prawnych przez pryzmat mechanizmów i urzędzeń występujących w wybranych państwach europejskich.

Podstawowym celem pracy było poddanie analizie stanu normatywnego stosunków zachodzących pomiędzy Policją i samorządem terytorialnym na płaszczyźnie prawa administracyjnego. Nie chodziło przy tym jedynie o scharakteryzowanie pozycji prawnej Policji wobec samorządu terytorialnego w Polsce, ale także o określenie, przyporządkowanie i ustalenie treści wyróżnionych relacji. Pomijając pewne fragmentaryczne wypowiedzi przedstawicieli doktryny prawniczej, podsumowując można było stwierdzić, że zagadnienia te nie były dotąd przedmiotem szerszych dociekań teoretycznych. Dlatego też prawie na każdym kroku stykałem się z nowymi problemami prawnymi, które dotychczas nie zostały naukowo opracowane. W pracy podjąłem próbę ich rozwiązania, a przynajmniej wskazania na różne możliwości ich interpretacji i ujęcia od strony dogmatycznej i teoretycznej.

Kompetencje samorządu terytorialnego względem Policji nie mieszczą się w tradycyjnych formach, w których ujawniają się więzi prawne w zakresie ustroju administracji publicznej. Kompetencje tych *en bloc* nie można zaliczyć ani do kierownictwa, ani też do nadzoru. Można jedynie stwierdzić, że ukształtowane związki prawne mają charakter pozaorganizacyjny (funkcjonalny). W dużej mierze stanowią grupę nowych – nienazwanych jeszcze w polskiej doktrynie – stosunków z zakresu prawa administracyjnego. W istniejącym stanie wiedzy nie można było jednak skonstruować jednej ogólnej kategorii, która obejmowałaby wszystkie interesujące uprawnienia i możliwości oraz zależności i powiązania. Funkcjonujące w odniesieniu do służb, inspekcji i straży pojęcie zwierzchnictwa, podobnie jak koncepcja władzy administracji ogólnej, dotyczy w równej mierze administracji rządowej, jak i administracji samorządowej. Z tego względu należało zastosować różne pojęcia, które są wypadkową obowiązywania zasady specjalności (*lex specialis*) w relacjach pomiędzy Policją i samorządem terytorialnym. W obecnym stanie prawnym samorząd terytorialny niewątpliwie partycypuje w publicznoprawnej ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego, ale jedynie w zakresie szczegółowo przewidzianym prawem, co bezpośrednio przekłada się na uprawnienia i możliwości względem Policji. W tym względzie nie ma podstaw

do przyjęcia jakichś gotowych pojęć, które można wprost i bezpośrednio zastosować. Posłużono się zatem takimi pojęciami, jak *wpływ*, *współpraca*, *wspomaganie* i *współdziałanie*, które dynamicznie oddawały możliwości wpływania na działalność Policji oraz obrazowały relacje zachodzące na kanwie wspólnego realizowania zadań publicznych. Odrębnie potraktowano władcze i niewładcze stosunki zachodzące pomiędzy Policją i strażami gminnymi.

Wydaje się, że obrane pojęcia – mimo swojej nieostrości – adekwatnie oddają treść związków zachodzących pomiędzy Policją i samorządem terytorialnym. Znalezienie wspólnego mianownika w postaci pojęcia oddającego wszystkie stosunki zachodzące pomiędzy Policją i samorządem terytorialnym jest utrudnione także z przyczyn podmiotowych. Policja, w zależności od kontekstu, działa jako jednolita całość bądź jako organ władzy publicznej albo przez swoich funkcjonariuszy. Do występowania w imieniu Policji mogą być zatem legitymowane różne osoby. Na tym tle wyłania się pozycja prawna Policji nie tylko jako organu właściwego w sprawach ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, ale także jako swoistego aparatu wykonawczego organów samorządu terytorialnego. Analiza właściwości rzeczowej i kompetencji Policji ujawniła też jej dalszą wielopostaciowość. W zależności od charakteru załatwianych spraw funkcje Policji pozostają bowiem zróżnicowane. Jest ona ogniwem aparatu ścigania karnego, organem ochrony prawnej, służbą specjalną, jak też szczególnym podmiotem administracji (systemem organów administracyjnych i funkcjonariuszy publicznych). Samorząd terytorialny z kolei to nie tylko ustrojowe organy, ale także podmiot samorządu, którym jest wspólnota samorządowa czy administracja samorządowa. Relacje Policji i samorządu terytorialnego pozostają pod tym kątem istotnie zróżnicowane i skomplikowane. Dochodzi do tego okoliczność nierówności rzędności pozycji prawnej tych podmiotów ze względu na charakter prawny i spełniane funkcje.

W oparciu o wyróżnione pojęcia zakwalifikowałem wzajemne kompetencje samorządu terytorialnego i Policji oraz wynikające z działalności wspólnej procesy wpływania na sposób wykonywania zadań publicznych. Sprawdzianem poprawności przyjętych pojęć oraz systematyzacji kompetencji i sposobów ich realizacji była szczegółowa analiza obowiązujących przepisów prawa. Analiza ta utwierdza mnie w przekonaniu, że samorząd terytorialny w Polsce nie posiada jakiegoś ogólnego tytułu w stosunku do Policji. Uprawnienia samorządu są w tym zakresie czymś wyjątkowym. Poszczególne kompetencje i uwarunkowania prawne wykonania tych kompetencji są przy tym znacząco rozproszone i można je zidentyfikować zarówno w prawie administracyjnym ustrojowym, jak i materialnym prawie administracyjnym oraz w postępowaniu administracyjnym.

W istniejącym modelu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego z jednolitą formacją wykonawczą o charakterze państwowym taki sposób kształtowania ogólnego stosunku samorządu terytorialnego do Policji jest w założeniu poprawny. Nie ma jednak wyrażonej w przepisach prawa choćby wspomnianej zasady specjalności. Wynika ona bowiem z określenia zakresu uczestnictwa samorządu terytorialnego w wykonywaniu zadań w przedmiocie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Można zatem zasadnie pytać: czy takie skomplikowane relacje pomiędzy Policją i samorządem terytorialnym są potrzebne? Wydaje się, że alternatywą może być jedynie powołanie odrębnych samorządowych służb wykonawczych przede wszystkim na poziomie powiatu, w mniejszym stopniu na poziomie województwa. Uważam jednak, że tak istotna zmiana modelu administracji bezpieczeństwa i porządku publicznego w Polsce szybko nie nastąpi. Dlatego też wiązka uprawnień samorządu terytorialnego względem Policji oraz określenie sposobów wykonywania zadań publicznych na zasadzie działalności wspólnej stanowi swoistą cenę za zachowanie jednolitej Policji państwowej. Policja, choć pod względem ustrojowym tworzy system organizacyjny przynależny do administracji rządowej, musi zatem w terenie podlegać wpływom jednostek samorządu terytorialnego.

W toku prowadzonych analiz poszukiwałem też odpowiedzi na pytanie: czy określone przez przepisy prawa stosunki zachodzące między Policją a samorządem terytorialnym spełniają swoje funkcje? Pożądana treść tych stosunków określona w obowiązujących przepisach prawa ma niejednokrotnie charakter przypadkowy albo stanowi wynik pewnych kompromisów. Rozwiązania takie nie są zazwyczaj przemyślane co do przyszłych skutków. Poza tym w praktyce można spotkać się z odmienną wykładnią tych samych podstaw działania. Nie zmieni tego faktu eksponowanie ogólnego domniemania kompetencji samorządu terytorialnego w sprawach lokalnych i regionalnych, które w przedmiocie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego ma bardzo ograniczone zastosowanie. Wydaje się też, że ztraca się sens wewnętrznego podziału struktury Policji na służby. Podział ten był pierwotnie pomyślany pod kątem podporządkowania poszczególnych pionów organizacyjnych i powiązania służby prewencyjnej z władzami lokalnymi i regionalnymi. W chwili obecnej o zależnościach organizacyjnych (podporządkowaniu poziomym) lub powiązaniu finansowym z wielu utylitarnych przyczyn mowy być nie może. Niemniej istnieje potrzeba ściślejszego zespolenia Policji i samorządu terytorialnego pod kątem funkcjonalnym oraz gruntownego uporządkowania badanej materii. Udział samorządu terytorialnego w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego przejawiający się w relacjach do Policji jest bowiem wyrazem kontroli społecznej. Zgodnie z oczywistą prawdą, demokratyzm nie idzie jednak w parze ze sprawnością działania. Dlatego też pozycja prawna Policji wobec samorządu terytorialnego powinna być wypadkową postulowanej aksjologii i niezbędnej prakseologii. Obecny system – w mojej ocenie – jest nadmiernie skomplikowany, relatywnie przestarzały i niejednolity, a regulacja prawna – niespójna i nadmiernie rozproszona. Stwierdzonych wad nie da się usunąć w drodze wykładni czy korekt prowadzonych drogą doraźnych nowelizacji prawa. Niezbędna jest szersza i całościowa ingerencja ustawodawcy. Stan badanych relacji budzi bowiem uzasadniony niepokój.

Jako wzorcowe pod względem ogólnej koncepcji wskazałem podstawy prawne ochrony przeciwpożarowej, gdzie równoległe funkcjonują dwie ustawy. Prace projektowe należy jednak poprzedzić pogłębioną dyskusją odnośnie do roli samorządu terytorialnego w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz samego statusu Policji. Mieć też trzeba na względzie występujące w Europie tendencje do tworzenia

mechanizmów funkcjonalnych, opartych na tzw. kompetencjach miękkich, sprzyjających realizacji zadań publicznych na zasadzie współpracy i współdziałania. Oczywiście współkompetencja, wobec różnicy w położeniu prawnym Policji i samorządu terytorialnego, nie zawsze jest możliwa, ale na szczeblu lokalnym – w zależności od specyfiki – powinna być regułą. Wykonywanie przez Policję zadań na zasadzie współpracy i współdziałania z samorządem terytorialnym powinno stać się nie tylko dozwoloną metodą, ale podstawowym sposobem ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w skali lokalnej. Służyć to będzie także przełamywaniu barier pomiędzy administracją rządową i samorządową oraz budowaniu systemu wymiany informacji, a także sprzyjać demokratyzacji i partycypacji.

Poczynione w pracy spostrzeżenia, uwagi i konstatacje mogą – jak myślę – zostać wykorzystane zarówno w procesie stosowania prawa, jak i jego stanowienia. Sądzę, że są one także pożyteczne poznawczo. Niedostatek wiedzy naukowej o pozycji prawnej Policji wobec samorządu terytorialnego jest źródłem wielu nieporozumień, a czasem stanowi usprawiedliwienie wielu nietrafnych przekonań i opinii. Podjęcie tematu i przedstawienie wyników badań w omawianej pracy może sprzyjać zwiększeniu zainteresowania tymi sprawami oraz budowaniu poglądu popartego wielostronną argumentacją. Wyrażam nadzieję, że zawarte w pracy analizy i uogólnienia okażą się także pomocne dla doktryny prawa administracyjnego.

#### **IV. Omówienie pozostałej aktywności naukowej**

**Monografia** pt. *Pozycja prawnoustrojowa służb, inspekcji i straży* [Wolters Kluwer Polska, Warszawa-Kraków 2007, ss. 308] nawiązuje po części tytułem i – w znacznym stopniu – również treścią do obronionej blisko dwa lata wcześniej rozprawy doktorskiej, ale zawiera także ustalenia nowe, będące wynikiem późniejszych dociekań naukowych. Praca ta wywołała odzew środowiska naukowego administratywistów. O pewnym uznaniu świadczą dwie pozytywne recenzje opublikowane na łamach periodyków o zasięgu krajowym (zob. S. Pieprzny, „Przegląd Prawa Publicznego” 2007, nr 10, s. 96-98; B. Jastrzębski, „Państwo i Prawo” 2008, nr 1, s. 122-124). Opracowanie to jest także licznie powoływane w piśmiennictwie, w tym nie tylko w literaturze podręcznikowej, ale również w gruntowniejszych pracach naukowych. Szczególną satysfakcję sprawiło mi odesłanie do tej książki poczynione przez M. Kuleszę w artykule pt. *Gospodarka komunalna – podstawy i mechanizmy prawne* [„Samorząd Terytorialny” 2012, Nr 7-8, s. 15] oraz przez M. Stahl w *Systemie prawa administracyjnego* [M. Stahl, *Zagadnienia ogólne*, w: *System prawa administracyjnego*, pod red. R. Hausera, Z. Niewiadomskiego, A. Wróbla, t. 6: *Podmioty administrujące*, Warszawa 2011, s. 2].

Do wspomnianych dociekań nawiązuje także opracowanie pt. *Powiatowa administracja zespolona. Zagadnienia organizacyjno-prawne*, opublikowane w pracy zbior. pod red. El. Ury pt. *Sprawność administracji samorządowej*, [Wydawnictwo Mitel, Rzeszów 2006, s. 94-108], recenzowane wydawniczo przez J. Bocia oraz studium pt. *Pojęcie policji administracyjnej*, zawarte w pracy zbior. pod red. J. Zimmermanna nt. *Koncepcja systemu prawa administracyjnego. Zjazd Katedr i Zakładów Prawa*



*Administracyjnego*, [Kantor Wydawniczy Zakamycze, Kraków 2007, s. 143-159]. Ten ostatni tekst jest parokrotnie cytowany, w tym przez samodzielnych pracowników naukowych (zob. np. L. Zacharko, *Wybrane refleksje nad istotą strefy specjalnej w prawie administracyjnym, jej rodzajami i implikacjami w sferze skutków prawnych*, w: *Między tradycją a przyszłością w nauce prawa administracyjnego. Księga Jubileuszowa dedykowana Profesorowi Janowi Bociowi*, praca zbior. pod red. J. Supernata, Wrocław 2009, s. 793).

Sztandarowa **problematyka ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego** została podjęta przeze mnie także w dalszych pracach. Wymienić tu można następujące rozdziały w monografiach: *Administracja bezpieczeństwa i porządku publicznego wobec integracji europejskiej (wybrane uwagi)*, [w: *Bezpieczeństwo wewnętrzne we współczesnym państwie*, praca zbior. pod red. El. Ury, K. Rajchela, M. Pomykały, S. Pieprznego [Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza i Uniwersytet Rzeszowski, Rzeszów 2008, s. 159-172, rec. J. Adamczyk, J. Szreniawski, L. Woźniak]; *Zasady organizacji Policji*, w: *Służby i formacje mundurowe w systemie bezpieczeństwa wewnętrznego Rzeczypospolitej Polskiej*, pod red. El. Ury i S. Pieprznego [Rzeszów 2010, s. 311-321, rec. J. Szreniawski]; *Opinia komendanta Policji w zabezpieczeniu imprezy masowej*, w: *Bezpieczeństwo imprez masowych*, pod red. El. Ury i S. Pieprznego [RS Druk, Rzeszów 2012, s. 46-56, rec. J. Stelmasiak], stanowiące pokłosie wygłoszonych referatów na konferencjach naukowych. W tym zakresie wskazać można także na artykuły opublikowane w „Journal of Modern Science” pt. *Administracyjnoprawna ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego wobec integracji europejskiej* [2006, Nr 1/3, s. 49-75] oraz *Samorząd terytorialny w europejskiej przestrzeni wolności, sprawiedliwości i bezpieczeństwa* [2006, Nr 1/3, s. 77-99]. W obrębie tej problematyki znajdują się także dwie recenzje: Stanisław Pieprzny, *Ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego w prawie administracyjnym*, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2007, ss. 336, [„Przegląd Prawa Publicznego” 2008, nr 6, s. 86-89] oraz Zenobiusz Sokoluk, *Teoria policji (Теорія поліції)*, Видавництво „Гадяч”, Hadyach 2005, ss. 206, [„Samorząd Terytorialny” 2012, nr 1-2, s. 156-163].

Owoc moich wieloletnich zainteresowań naukowych zakreślona wyżej problematyką stanowi omówiona wyżej monografia pt. *Administracyjnoprawne stosunki łączące Policję z samorządem terytorialnym*. Praca ta wpisuje się w główny nurt moich zainteresowań badawczych.

Zaraz po uzyskaniu stopnia naukowego doktora podjąłem jednak dalsze badania o szerszym niż dotychczas spektrum naukowym.

Pierwszy obszar badawczy obejmuje **wybrane problemy ustrojowego prawa administracyjnego i nauki administracji**. Z ogólniejszych opracowań chciałbym tu przywołać przyczynek pt. *Differentia specifica współczesnego prawa administracyjnego (prolegomena)*, [„Studia Prawnoustrojowe” Nr 9, 2009, s. 413-422] oraz artykuł recenzyjny nt. *Kompetencja administracyjna (niektóre uwagi na kanwie pracy A. Matczaka, Kompetencja organu administracji publicznej, Kraków 2004)*, opublikowany wydawnictwie ciągłym pt. *Studia z zakresu nauk prawnoustrojowych. Mi-*

*scellanea* [t. I, pod red. J. Sługockiego, Wydawnictwo Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2008, s. 109-116, rec. P. Łaski].

W zakresie **prawa samorządu terytorialnego** reprezentatywne pozostają trzy opracowania. Artykuł pt. *Zróźnicowanie charakteru prawnego uchwał rady gminy (uwagi de lege lata)*, który został opublikowany w periodyku „Administracja Publiczna. Studia krajowe i międzynarodowe” [Nr 2 (16), 2010, s. 57-68], współautorski rozdział pt. *Wybrane zadania gminy ze sfery infrastruktury społecznej*, opublikowany w monografii nt. *Organizacyjne i prawne problemy samorządu terytorialnego*, pod red. S. Kamosińskiego [Wydawnictwo Mass, Bydgoszcz 2011, s. 25-44, współautor: P. Sobotko, rec. A. Lutrzykowski] oraz studium *Wielopostaciowość gminy w Polsce*, zawarte w pracy zbiorowej pt. *Kryzys prawa administracyjnego? T. I: Jakość prawa administracyjnego*, pod red. D. R. Kijowskiego, A. Suławko-Karetko, A. Miruć, Wolters Kluwer Polska, [Warszawa 2012, s. 253-272, rec. El. Ura]. Warty odnotowania jest fakt przywołania tej ostatniej pracy w treści uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie pod sygn. akt K 25/10.

Z zagadnieniem **kontroli administracji** związane są natomiast trzy opracowania. W artykule pt. *Z problematyki kontroli społecznej administracji*, [„Journal of Modern Science”, 2006, Nr 1/2, s. 84-95] podjąłem próbę określenia istoty, podstaw prawnych i zakresu tego typu kontroli. W studium nt. *Naprawianie szkód i wyrównywanie strat majątkowych w polskim prawie administracyjnym*, zawartym w pracy zbiorowej pt. *Odszkodowanie i zadośćuczynienie w prawie polskim*, pod red. I. Zgolińskiego, [Wydawnictwo Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2012, s. 125-145, rec. H. Dolecki, J. Lachowski, J. Sługocki] odniosłem się z kolei do kwestii publicyzacji naprawiania szkód i wyrównywania strat majątkowych spowodowanych zachowaniem administracji publicznej na gruncie polskiego prawa administracyjnego, z uwzględnieniem kształtowania się rozwiązań modelowych i standardów europejskich. W rozdziale pt. *Détournement de pouvoir* w monografii nt. *Teoria instytucji prawa administracyjnego. Księga pamiątkowa Profesora Jerzego Stefana Langroda*, pod red. J. Niczyporuka [Polska Akademia Nauk, Paryż 2011, s. 253-274, rec. Z. Niewiadomski] skupiłem uwagę na występującej w wielu porządkach państwowych i w systemie instytucjonalnym Unii Europejskiej skardze na nadużycie władzy, proponując recepcje w Polsce tej gwarancji moralności administracyjnej. Z zagadnieniem kontroli uznania administracyjnego związana jest także współautorska recenzja: *Granice uznania administracyjnego*, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, Opole 2004, ss. 230 [„Studia Prawnoustrojowe” Nr 4, Olsztyn 2006, s. 111-120, współautor: J. Orłowski].

Z problematyką **organizacji administracji rządowej** związany jest mój artykuł pt. *Pozycja prawna Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska*, [„Studia Prawnoustrojowe” Nr 11, 2010, s. 171-181, rec. J. Niczyporuk], w którym obok przybliżenia ogólnego stanowiska prawnego tego organu odniosłem się krytycznie do jego szczególnych uprawnień w sferze postępowania administracyjnego i sądowniczo-administracyjnego.

Dość istotny wycinek moich badań stanowią opracowania z zakresu **prawa urzędniczego**, a zwłaszcza podjęte zagadnienie **naboru do służby publicznej**, w szczególności służby cywilnej. Jako reprezentatywne można tu podać współautor-  
skie studium pt. *Służba przygotowawcza jako element naboru do służby cywilnej i forma szkolenia kadr biurokratycznych w administracji rządowej* [Biurokracja, praca zbior. pod red. J. Łukasiewicza, TNOiK, Rzeszów 2006, s. 149-164, współautor: J. Stankiewicz, rec. J. Szreniawski] oraz prace samodzielne pt. *Zasady naboru do służby publicznej*, [Student i absolwent kierunku administracja na rynku pracy, pod red. J. Dobkowskiego, Wydawnictwo Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2011, s. 101-118, rec. J. Strzelecki] oraz *Istota służby przygotowawczej w polskiej służbie cywilnej*, [Prawne i aksjologiczne aspekty służby publicznej, praca zbior. pod red. K. Miaskowskiej-Daszkiewicz i M. Mazuryka, Wydawnictwo Idealit, Lublin-Warszawa 2010, s. 175-189, rec. A. Kuś i B. Szmulik]. W tym ostatnim opracowaniu wyraziłem pogląd, że zarządzanie rozwojem służby cywilnej wymaga jasnej wizji profesjonalizacji nowo przyjmowanych pracowników służby cywilnej, który podzieliła w swojej recenzji B. Jaworska-Dębska, ogłoszonej na łamach czasopisma „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny” [2011, z. 3, s. 287]. Opracowanie to zostało również przywołane w cenionym komentarzu do ustawy o służbie cywilnej, autorstwa W. Drobego, M. Mazuryka i P. Zuzankiewicza [M. Mazuryk, w: W. Drobny, M. Mazuryk, P. Zuzankiewicz, *Ustawa o służbie cywilnej. Komentarz*, Lex a Wolters Kluwer business, wyd. I – Warszawa 2010 oraz wyd. II – Warszawa 2012, s. 284].

Z powyższymi pracami korespondują lokujące się na pograniczu ustrojowego prawa administracyjnego i nauki administracji opracowania poświęcone **etyce urzędniczej**. Wymienić tu wypada następujące części prac zbiorowych, będące owocem wygłoszonych referatów: *Doskonalenie etyczne pracowników służby cywilnej w ramach służby przygotowawczej*, [w: *Biznes – Prawo – Etyka*, pod red. W. Gasparskiego i J. Jabłońskiej-Boncy, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2009, s. 233-248] oraz *Charakter prawny kodeksów etycznych i kodeksów postępowania urzędników publicznych i wybieralnych przedstawicieli do organów administracyjnych*, [w: *Etos urzędnika*, praca zbior. pod red. D. Bąka, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007, s. 163-173]. W tym zakresie przedmiotowym pozostaje także studium pt. *Kodeksy jako prawna forma wyrażania etycznych powinności w administracji*, [w: *Problemy współczesnego ustrojoznawstwa*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2007, s. 233-245, rec. W. Bednarek]. Zawarte w dwóch ostatnich publikacjach rozważania nad konstrukcją prawną kodeksów były przywołane w opracowaniu obcojęzycznym (P. A. Borowska, R. Suwaj, *Ethical responsibility of officials of the European Union and type of sanctions imposed unethical conduct w: Dny Prava – 2008 – Days of law, 2. ročník mezinárodní konference pořádané Právnickou fakultou Masarykovy univerzity*, pod red. J. Neckar, M. Radvan, D. Sehnalek, J. Valdhans, „Acta Universitatis Brunensis Iuridica” No 337, Masarykova univerzita, Brno 2008, s. 1368, 1371, zob. także P. A. Borowska, *Odpowiedzialność etyczna urzędników Unii Europejskiej i rodzaj sankcji*

wymierzanej za nieetyczne postępowanie, w: *Patologie w administracji publicznej*, praca zbior. pod red. P. J. Suwaj i D. R. Kijowskiego, Warszawa 2009, s. 403-404). Były również kilkakrotnie przywoływane przez P. J. Suwaj w książce pt. *Konflikt interesów w administracji publicznej* [Warszawa 2009, s. 86, 159, 200, 218]. Jedno z tych opracowań znalazło się w bibliografii komentarza do ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym [*Prawo o szkolnictwie wyższym. Komentarz*, pod red. W. Sanetry i M. Wierzbowskiego, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Warszawa 2013, s. 529].

W zakresie **nauki administracji i polityki administracyjnej**, ale także *de lege ferenda* **prawa administracyjnego** pozostają następujące prace: przyczynek *Multi-level government – zarys koncepcji* [we współautorstwie z J. Stankiewiczem] opublikowany w opracowaniu zwanym pt. *Polityka administracyjna*, pod red. J. Łukasiewicza [TNOiK, Rzeszów 2008, s. 603-614, rec. J. Szreniawski]; rozdział pt. *Kryteria nauki administracji* w monografii nt. *Nowe kierunki działań administracji w Polsce i Unii Europejskiej*, pod red. P. Chmielnickiego i A. Dybały, [Wydawnictwo LexisNexis, Warszawa 2009, s. 50-60], doniesienia pt. *Des conditions juridiques de la politique administrative en Pologne contemporaine*, [w: *Les problèmes théoriques de la science administrative. Livre d'Or en hommage au Professeur Jerzy Stefan Langrod*, pod red. J. Niczyporuka, International Institute of Administrative Sciences in Brussels – Académie Polonaise des Sciences, Bruxelles – Paris 2012, s. 323-329, rec. Z. Niewiadomski] oraz *Prawo publiczne i polityka administracyjna* [„Studia Prawnoustrojowe” Nr 18, 2012, s. 33-40, rec. El. Ura].

W zakresie **ustrojowego prawa administracyjnego w ujęciu porównawczym** chciałbym podać będące pokłosiem wygłoszonych referatów rozdziały w monografiach pt. *Oficjalne propozycje reformy ustroju lokalnego we Francji*, [w: *Samorząd terytorialny w Polsce i w Europie. Doświadczenia i dylematy dalszego rozwoju*, pod red. J. Sługockiego, Wydawnictwo Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2009, s. 119-134, rec. K. Chorąży] oraz *Pracownik socjalny w Polsce w kontekście europejskim i porównawczym (preliminaria)*, [w: *Jeden świat – wiele kultur: Porządek prawno-społeczny a problemy współczesnego świata*, pod red. S. Dąbrowy i M. Czakowskiego, Wydawnictwo Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2011, s. 51-62, rec. Z. Witkowski], a także artykuł pt. *Europejskie systemy pomocy społecznej (wybrane uwagi z zakresu komparatystyki administracyjnej)* [„Studia Prawnoustrojowe” Nr 9, 2009, s. 167-186]. W tym nurcie znajduje się także recenzja: Jerzy Panejko, *Teoretyczne podstawy samorządu (Теоретичні основи самоврядування)*, Літопис, Lwów 2002, ss. 196, [„Samorząd Terytorialny” 2010, nr 9, s. 82-88].

Na **europejski kontekst obowiązywania prawa administracyjnego** zwróciłem uwagę w studium pt. *Funkcjonowanie administracji publicznej w warunkach homocracy*, zawartym w pracy zbiorowej nt. *Demokratyczne państwo prawne in statu nascendi. W 20-lecie trudnych początków transformacji ustrojowej i prawnej*, pod red. T. Jasudowicza [Wydawnictwo Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2010, s. 153-168, rec. P. Łaski, A. Sudoł] oraz w rozdziale pt. *Ko-*

*deks dobrej administracji Rady Europy. Geneza – Charakter – Treści*, zamieszczonym w monografii *Kodyfikacja postępowania administracyjnego. Na 50-lecie K.P.A.*, pod red. J. Niczyפורuka [Wydawnictwo WSPA, Lublin 2010, s. 129-144, rec. J. Sługocki]. Wiele satysfakcji sprawiło mi przywołanie tej ostatniej pozycji przez procesualistów: Z. Kmiecika i L. Żukowskiego oraz teoretyka prawa i sędziego L. Leszczyńskiego (zob. Z. Kmiecik, *Postępowanie administracyjne i sądowniczo-administracyjne a prawo europejskie*, Warszawa 2009, s. 58 i 64; tenże, *Problem funkcji i metody rekonstruowania zasad ogólnych k.p.a.*, „Państwo i Prawo” 2009, z. 9, s. 3 i 12; L. Żukowski, R. Sawuła, *Postępowanie administracyjne*, Przemyśl–Rzeszów 2012, s. 73, L. Leszczyński, *Wykładnia systemowa przepisów prawa administracyjnego w: System prawa administracyjnego*, pod red. R. Hausera, Z. Niewiadomskiego, A. Wróbla, t. 4: *Wykładnia w prawie administracyjnym*, Warszawa 2012, s. 209).

Nie były mi obce również rozważania z zakresu **historii myśli administracyjnej** i rozwoju **nauki prawa administracyjnego**. Oprócz poszczególnych wątków dotyczących ewolucji poglądów w kilku opracowaniach poświęconych innym zagadnieniem reprezentatywne są większe prace, jak oparte na archiwaliach tekst pt. *Rzecz o kształceniu prawników w Olsztynie*, [w: *Prawo – Administracja – Policja*, praca zbior. pod red. J. Dobkowskiego, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2006, s. 20-32, rec. K. Jałoszyński], ukazujący kształtowanie się w Olsztynie szkolnictwa w zakresie nauk prawnych, począwszy od funkcjonujących w końcu lat 40. Akademii Administracyjnej oraz Studium Prawno-Administracyjnego, czy synteza pt. *Nauka i nauczanie polskiego prawa administracyjnego na emigracji*, [w: *Współzależność dyscyplin badawczych w sferze administracji publicznej*, pod red. S. Wrzoska, M. Domagały, J. Izdebskiego, T. Stanisławskiego, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2010, s. 77-98, przedstawiająca genezę i kształtowanie się polskich ośrodków naukowych poza granicami Polski. Do tego nurtu nawiązuje także szkic biograficzny pt. *Konterfekt prawniczy prof. dra (dra h.c.) Jerzego Augusta Bolesława Gawendy (1917-2000)*, [w:] *Polska myśl prawnicza w XIX i XX wieku*, pod red. P. Majera, M. Seroki, K. M. Wojciechowskiego, Wydział Prawa i Administracji UWM, Olsztyn 2012, s. 65-78, rec. N. Kasperek] oraz recenzja: Joanna Krystyna Pyłat, *PUNO – Polski Uniwersytet na Obczyźnie*, Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieyszтора, Pułtusk-Londyn 2010, ss. 288, [„Administracja Publiczna. Studia krajowe i międzynarodowe” Nr 2 (18) 2011, s. 129-138].

W swojej pracy badawczej podejmowałem również zagadnienia z zakresu **części szczegółowej prawa administracyjnego**. W ramach **administracyjnego prawa osobowego** chciałbym wymienić współautorskie opracowanie pt. *Zagadnienie wolności wyboru miejsca zamieszkania i pobytu na tle europeizacji polskiego prawa administracyjnego* [w: *Swobodny przepływ osób w perspektywie europejskiego procesu integracji*, praca zbior. pod red. G. Dammacco, B. Sitka, O. Cabaj, O. Kędzierskiej, Uniwersytet w Bari, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Bari – Olsztyn 2006, s. 369-378, współautor B. Dobkowska], w którym podjęto kwestię wolności osobistej obywatela polskiego, zwłaszcza prawa wyboru domicylu, w kontekście swobody przepływu osób w Unii Europejskiej. Do tej problematyki nawiązuje także sa-

modzielny artykuł pt. *W kwestii miejsca zamieszkania i pobytu osoby ubiegającej się o pozwolenie na broń lub je posiadającej*, [„Causus”, lato 2012 (nr 64), s. 25-30], będący głosem w toczącej się na łamach tego czasopisma dyskusji. Wskazać również można na artykuł pt. *Preponderancja polskich aktów stanu cywilnego* [„Metryka. Studia z zakresu prawa osobowego i rejestracji stanu cywilnego” 2011, Nr 2 (2), s. 15-32], traktujący o charakterze prawnym aktów stanu cywilnego i ich mocy obowiązującej.

Z **wolnością nauki i nauczania** oraz **funkcjonowaniem szkolnictwa wyższego** są związane moje prace pt. *Niektóre zagadnienia prawne stopni naukowych*, [w: *Prawo – Administracja – Policja*, praca zbior. pod red. J. Dobkowskiego, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2006, s. 360-377, rec. K. Jałoszyński] i *Desygnaty prawne współczesnego uniwersytetu*, [w: *Międzynarodowy wymiar i kierunki rozwoju szkolnictwa wyższego. Zagadnienia prawne i systemowe*, pod red. M. Skindera, Wydawnictwo Mass, Bydgoszcz 2011, s. 22-35, rec. A. Lutrzykowski]. Do tej problematyki nawiązuje także artykuł „*Kwiatuszki administracyjne i inne*» w toku studiów wyższych [„Administracja Publiczna. Studia krajowe i międzynarodowe” Nr 2 (14), 2009, s. 137-146] oraz współautorskie opracowanie pt. *Uprawnienia związku zawodowego w zakresie jednostronnego rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy z mianowanym nauczycielem akademickim* [w: *Współczesne problemy nauki i szkolnictwa wyższego*, pod red. J. Pakuły, Toruń 2013, s. 323-331, współautor: P. Sobotko]. Warto odnotować, że na pierwszą z wymienionych prac powoływali się autorzy skargi konstytucyjnej w sprawie pod sygn. akt SK 30/10.

W sferze **publicznego prawa rzeczowego** znajdują się moje opracowania poświęcone normowaniu interesu publicznego w ustawodawstwie inwestycyjnym (*Kategoria interesu publicznego jako przedmiot regulacji ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, w: *Planowanie strategiczne i przestrzenne*, praca zbior. pod red. R. Biskupa i A. Haładyj, „Prawo – Administracja – Kościół” [„Studia Prawnicze KUL”, 2006, wydanie specjalne, s. 59-65]) oraz dotyczące charakteru projektów przedstawianych przez inwestorów do zatwierdzenia organom administracji publicznej (*Kojurysdykcja w rozstrzyganiu wybranych spraw indywidualnych z zakresu publicznego prawa rzeczowego*, w: *Przestrzeń i nieruchomości jako przedmiot prawa administracyjnego*, pod red. I. Niżnik-Dobosz, LexisNexis, Warszawa 2011, s. 441-457). To ostatnie opracowanie zostało przywołane przez J. Bocię w *Systemie prawa administracyjnego* [J. Boć, *Akty planowania*, w: *System prawa administracyjnego*, pod red. R. Hausera, Z. Niewiadomskiego, A. Wróbla, t. 5: *Prawne formy działania administracji*, Warszawa 2013, s. 429]. Z kwestią korzystania z rzeczy publicznych jakimi są wody publiczne oraz ochroną użytkową ryb związany jest tekst pt. *Meandry regulacji wędkarstwa w prawie polskim* [w: *Ocena modelu prawnego organizacji ochrony środowiska w Polsce i na Słowacji*, pod red. El. Ury, J. Stelmasiaka i S. Pieprznego, Rzeszów 2012, s. 537-553, rec. J. Szreniawski]. W tym zakresie przedmiotowym na uwagę zasługuje także artykuł pt. *Rozłożenie na raty opłaty adiacenckiej* [„Samorząd Terytorialny” 2013, nr 9, s. 20-34], będący skróconą

wersją mojej pracy promocyjnej napisanej pod kierunkiem naukowym M. Stahl w ramach studiów podyplomowych nt. *Kontrola jakości stosowania prawa przez organy samorządu terytorialnego*.

Podobny charakter posiada również artykuł pt. *W kwestii argumentacyjnego stosowania prawa administracyjnego*, opublikowany na łamach czasopisma „Studia Prawnoustrojowe” [Nr 13, 2011, s. 109-124]. Stanowi on rozwiniętą wersję mojego wystąpienia na zebraniu naukowym Katedry Prawa Administracyjnego UJ w dniu 7 maja 2008 r. w ramach odbywanego tam pod kierunkiem naukowym prof. dra hab. J. Zimmermanna stażu naukowo-dydaktycznego. W artykule tym, obok problemów materialnoprawnych, poruszyłem istotne kwestie proceduralne. Problematyka **postępowania administracyjnego** stanowi bowiem również przedmiot mojego zainteresowania. W dotychczasowych badaniach skupiłem uwagę w szczególności na problemie **bezczynności administracji publicznej**. Można tu odnotować takie prace samodzielne jak: *Skarga powszechna jako środek przeciwdziałania beczynności administracji publicznej*, [w: *Zapobieganie beczynności administracji publicznej. Zarys problematyki*, pod red. R. Suwaja i M. Perkowskiego, Białystok 2010, s. 97-112, rec. D. Kijowski] i *Czy K.p.a. statuuje prawo do szybkiego rozpatrzenia sprawy?* „Studia z zakresu nauk prawnoustrojowych. Miscellanea”, t. II, pod red. J. Sługockiego [Bydgoszcz 2012, s. 121-136, rec. P. Łaski, T. Felski]. Zagadnienia procesowe porusza także współautorskie opracowanie pt. *Wszczęcie postępowania administracyjnego na żądanie strony po nowelizacji k.p.a.* [współautor R. Suwaj], opublikowane w pracy zbiorowej pt. *Funkcjonowanie samorządu gminnego w Polsce*, pod red. P. Pietrasza, K. Gawrońskiej, D. Kościuka, J. Kulikowskiej-Kuleszy, M. Perkowskiej [Białostocka Akademia Samorządowa, Białystok 2011, s. 25-42, rec. P. Suwaj].

Moja aktywność naukowa przejawia się również w **redagowaniu prac zbiorowych**. Szczególną satysfakcję sprawiło mi opracowanie redakcyjne monografii okolicznościowych. Wymienić tu można takie prace zwarte jak: *Prawo – Administracja – Policja*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2006, ss. 478 [rec. K. Jałoszyński]; *Problemy współczesnego ustrojoznawstwa*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2007, ss. 640 [rec. W. Bednarek, „Journal of Modern Science”, 2008, Nr 1]; *Problemy współczesnego ustrojoznawstwa – Supplement*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2008, ss. 114; *Wydanie jubileuszowe z okazji 10-lecia Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie*, [współredaktor: B. Sitek] „Studia Prawnoustrojowe” 2011, nr 13, ss. 459 [rec. W. Rozwadowski].

Staram się także aktywnie uczestniczyć w życiu naukowym poprzez **publikacje sprawozdań** ze zorganizowanych konferencji i sesji naukowych. Wymienić tu można następujące: *Problemy współczesnego ustrojoznawstwa. Sesja naukowa połączona z wręczeniem Księgi Jubileuszowej Profesorowi Bronisławowi Jastrzębskiemu, Olsztyn – Iława, 21-22 września 2007 r.*, [„Administracja. Teoria – Praktyka – Dydaktyka”, 2008, Nr 7-8, s. 232-246], *Sprawozdanie z wizyty Prezesa Trybunału Konstytucyjnego na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim (Olsztyn, 17 kwietnia 2009 r.)*, [„Studia Prawnoustrojowe” Nr 9, 2009, s. 531-533, skrót: „Wiadomości

Uniwersyteckie [UWM]” 2009, Nr 5, s. 13], *Sprawozdanie z międzynarodowej konferencji naukowej: Samorząd terytorialny w Polsce i Europie – doświadczenia i dylematy dalszego rozwoju*, [„Administracja. Teoria – Praktyka – Dydaktyka”, 2009, Nr 2, s. 218-225], Sprawozdanie z seminarium naukowego nt. *Osobowość Emanuela Iserzona i jego wpływ na kodyfikację postępowania administracyjnego w Polsce*, Olsztyn, 17 grudnia 2009 r. [„Studia Prawnoustrojowe” Nr 11, 2010, s. 443-449, współautor: A. Sylwestrzak].

Za dotychczasową działalność naukową zostałem wyróżniony **nagrodami** Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie: nagrodą zespołową II stopnia za osiągnięcia w dziedzinie naukowej z 1 października 2003 r. oraz nagrodą zespołową I stopnia za osiągnięcia w dziedzinie naukowej z 27 października 2006 r. Ponadto zostałem w dniu 7 maja 2010 r. uhonorowany statuetką „Laur Cezara” w kategorii „Najlepszy naukowiec” w konkursie Wydziału Prawa i Administracji UWM „Laury Cezara” (uchwała RWPiA UWM w Olsztynie nr 50/2009/D) oraz w dniu 9 września 2011 r. otrzymałem Medal Honorowy Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z okazji Jubileuszu 10-lecia. Poza tym, od września 2008 r. do lutego 2010 r., byłem na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie członkiem Senackiej Komisji Nauki.

Przedstawione wyżej przejawy i kierunki prac twórczych świadczą – w moim przekonaniu – o istotnej aktywności naukowej. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora opublikowałem **ponad 70 prac** naukowych i twórczych prac zawodowych. Ponadto kilka prac znajduje się na etapie wydawniczym.